

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Pc/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202895
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418202895.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci navrhovateľky: U. Š., P. XX. X. XXXX, X. Y. Š.X. Y. Č.. XX, proti povinnému: G.Á. Š., P. X. XX. XXXX, X. Y. Š. Y., zast.: Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, o návrhu na určenie výživného pre plnoletú osobu, takto

rozhodol:

I. Povinný sa z a v ä z u j e prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 200 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 18. 6. 2018.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 18. 6. 2018 do 31. 8. 2018 vo výške 600 € sa povinný z a v ä z u j e platiť v mesačných splátkach vo výške 50 € spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom, doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 18. 6. 2018, domáhala, aby súd určil výživné pre navrhovateľku, ktorá je plnoletou dcérou povinného vo výške 300 € mesačne, splatné do 10. dňa v mesiaci vopred. Svoj návrh odôvodnila tým, že jej povinný neprispieva na výživné. Naposledy jej poslal výživné v sume 150 € v máji 2018. Toho času je študentkou strednej priemyselnej školy, nemá žiadny príjem. Jej matka sa stará osobne aj o mladšiu sestru a dcéru povinného H.. K návrhu priložila svoj rodný list a potvrdenie o návšteve školy.

2. Povinný sa k návrhu vyjadril až podaním z 28. 8. 2018, ktoré bolo súdu doručené v ten istý deň. Vo svojom vyjadrení povinný uviedol, že výživné posiela na účet navrhovateľky pravidelne každý mesiac od 5/2018 doposiaľ v sume 150 € pre obidve dcéry. Okrem toho prispieval dcéram aj na ostatné potreby ako bývanie, internet, kozmetika, záľuby, oblečenie obuv, dcérine auto. Povinný sa musel odsťahovať 29. 4. 2018 z dôvodu fyzických a psychických útokov zo strany manželky, ktorá mu bráni stretávať sa s dcérami a jeho rodičovské práva a povinnosti sa zúžili len na plnenie výživného. Z tohto dôvodu ani nemá vedomosť o výdavkoch oboch dcér, ktoré by, ak by to bolo v jeho možnostiach, uhradil aj nad rámec výživného. V súčasnej dobe nie je v jeho možnostiach prispievať viac. Povinný má výdavky s bývaním vo výške 450 € mesačne na nájom za trojizbový byt, ktorý bol nútený prenajať, aby mohol zabezpečovať starostlivosť o dcéry, ak ho budú navštevovať a pre prípad, že budú žiť u povinného. V súčasnosti

pracuje ako vodič kamiónovej prepravy s výškou mzdy 473 € mesačne a poberá aj výsluhový dôchodok vo výške 330 € mesačne. Pokiaľ ide o výdavky, tie predstavujú okrem spomínaného nájmu (450 €): strava 200 € mesačne, cestovné do práce 200 € mesačne, telefón 30 € mesačne, SIPO 20 € mesačne, lieky na srdce 40 € mesačne, splátka pôžičky od brata povinného vo výške 5 000 €, ktorá predstavuje 250 € mesačne, drogéria a oblečenie 10 € mesačne, televízia a satelit 20 € mesačne, výživné 150 € mesačne, pričom na mal. H. bol zviazaný rozhodnutím okresného súdu (sp. zn. 20P/12/2018) prispievať 50 € mesačne. Ďalej platí poistenie za auto, ktoré užíva vo výške 120 € ročne a poplatok za komunálny odpad vo výške 13 € ročne. Zároveň bol nútený podať návrh na oddĺženie, a preto mu žiadna finančná inštitúcia neposkytne úver.

3. Povinný predložil súdu výpis z účtu, z ktorého je zrejmé, že na účet jeho dcéry posielal 900 € mesačne, teda z toho vyplýva, že všetky výdavky domácnosti zabezpečoval povinný, pričom jeho manželka bola nezamestnaná do konca minulého roka. Zároveň uviedol, že navrhovateľky žiadnym spôsobom nepreukázala výšku jej mesačných výdavkov, preto žiada v tomto smere doplniť dokazovanie. Napokon uviedol, že je schopný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80 € mesačne.

4. Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a matky navrhovateľky, oboznámením sa s obsahom súdneho spisu, a to návrhom a jeho prílohami, odpoveďou na lustráciu účastníkov konania v Registri obyvateľov SR a v Sociálnej poisťovni, správami z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správami od bývalých a súčasného zamestnávateľa povinného, dokladmi predloženými navrhovateľkou, a to rozpisom jej výdavkov, osvedčením o evidencii vozidla, ktorého je vlastníkom, výpismi z účtov vedených vo VÚB a. s. a SLSP, a. s., mzdový prehľad matky navrhovateľky, s dokladom o zaplatení mobilného telefónu a internetu, dokladmi o zaplatení elektrickej energie, dohoda o splátkach medzi matkou navrhovateľky a Centrom právnej pomoci o splatení preddavku vo výške 500 € na odmenu správcu v konaní o oddĺžení, poisťná zmluva uzavretá s poisťovňou Kooperatíva poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, nájomná zmluva medzi matkou navrhovateľky a prenajímateľom G. A. z 23. 5. 2018, doklady o výške dôchodku povinného, potvrdenia o zdaniteľných príjmoch oboch rodičov navrhovateľky za rok 2017, doklady predložené povinným, a to čestné vyhlásenie o pôžičke od E. Š. pre povinného vo výške 5 000 € z 2. 6. 2018, doklad o užívaní lieku Prestance 5/5 mg, doklad o platbe za koncesionárske poplatky a satelit SKYLINK, doklad TEMPEST a. s., výplatné pásky od zamestnávateľov povinného za 10/2017, 12/2017 - 7/2018, doklad o zaplatení účtu za služby mobilnej siete, výpis z účtu za obdobia 22.4. 2017 - 19.5. 2017, 22. 6. 2017 - 21.8.2017, mzdový list od súčasného zamestnávateľa povinného RANDER s. r.o. za rok 2018 a výpis o jazde povinného za obdobie od 20. 5. 2018 - 28. 8. 2018.

5. Navrhovateľka je dcérou povinného, ktorá navštevuje toho času IV. ročník na strednej škole. Navrhovateľka nemá žiadny príjem. Z výpovedí účastníkov bolo preukázané, že povinný zaplatil výživné od mája 2018 doposiaľ vo výške 150 €, pričom rozhodnutím súdu (v konaní vedenom pod sp. zn. 20P/12/2018) bol zaviazaný platiť na mal. H. 50 € mesačne. Jej výdavky predstavujú mesačne: 80 € na stravu, 50 € na oblečenie, obuv a kozmetiku, sporenie na vysokú školu 100 €, mesačný príspevok na stužkovú, na ktorú sa skladajú študenti 50 €, t. j. spolu 280 €. Vzhľadom na to, že je vlastníkom motorového vozidla, vyčíslila výdavky na pohonné hmoty 120 €, opravy 50 € a poisťku 23 € za tri mesiace. Na pojednávaní upresnila, že ide o auto, ktoré užíva spoločne s matkou, preto náklady za uvedené náklady, pokiaľ ide len o navrhovateľku predstavujú pohonné hmoty vo výške 60 € mesačne, predovšetkým na cestu do školy a späť, zhruba 20 km. Na opravu auta bolo potrebné vynaložiť 50 € a poisťka vychádza mesačne cca. 8 €. Autobusom ide v prípade zlého počasia, ktorý ju stojí 0,64 € za jeden deň. Okrem toho má výdavok na školné (ZRPŠ) vo výške 5 € za rok. Matka jej kúpila mobilný telefón na splátky, do ktorého si nabíja kredit 10 € mesačne. Spolu teda predstavujú jej výdavky 360 € mesačne.

6. Z predložených výpisov z účtov navrhovateľky súd zistil, že výdavky na pohonné hmoty sú za mesiac zhruba 150 €, čo pripadá na navrhovateľku v sume 75 €. Ostatné výdavky boli v súlade s tým, čo uviedla navrhovateľka. Matka navrhovateľky na pojednávaní ešte uviedla, že dcéra má výdavky na knihy, ktoré číta, pričom z predloženého výpisu z účtov v banke vyplýva, že ide o mesačný výdavok v hodnote cca. 30 €.

7. Pokiaľ ide o príjem povinného, toho času poberá výsluhový dôchodok vo výške 331,10 €. Od 21. 5. 2018 je zamestnaný v spoločnosti RANDER s. r. o. ako vodič kamiónovej dopravy, kde má priemerný čistý mesačný príjem 1 330 €. Spolu teda predstavuje jeho mesačný príjem 1 660 €. V prípade výdavkov, okrem tých, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení (bod 2. odôvodnenia), na pojednávaní uviedol ako ďalšie

výdavky poistné vo výške 85 € v poisťovni Novis, využíva aj mobilné služby spoločnosti O2 vo výške 10 € mesačne, povinný má ďalšie výdavky spojené s fajčením, s tým, že každý deň si musí kupovať škatuľku cigariet, čo pri dnešných cenách predstavuje výdavok vo výške 60 € mesačne. Ďalej uviedol, že lieky, ktoré berie na predpis, predstavujú mesačný výdavok 11 € (33 € za jedno balenie na 3 mesiace). Súdu predložil doklad o zaplatení spoločnosti TEMPEST a. s., keďže sa k nemu nevedel vyjadriť, súd ho nevezal do úvahy pri hodnotení jeho výdavkov. Pokiaľ ide o jeho záľuby, vo voľnom čase sa venuje lukostreľbe, s čím sú spojené výdavky vo výške 50 € aj s cestou na strelnicu.

8. Okresný súd zistil, pokiaľ ide o príjmy a výdavky matky navrhovateľky, je zamestnaná v spoločnosti SLOVAGROTRANS, a. s., kde má priemerný čistý príjem 1 350 € spolu s cestovnými náhradami. Okrem toho si uplatňuje daňový bonus na deti vo výške 43,12 € a prídavok na obidve deti vo výške cca. 47 € mesačne. Od mája 2018 jej prispel povinný na výživu oboch detí 150 € mesačne. Pokiaľ ide o mesačné výdavky, zo Slovenskej sporiteľne si vzala úver vo výške 6000 €, z ktorých spláca splátky vo výške 116 €, platí si životné poistenie vo výške 60 €, internet zavedený v domácnosti vo výške 12 €, mobilné služby a zariadenia v spoločnosti Orange a. s., ktoré spočiatku užíval povinný, avšak zmluva bola na navrhovateľku, ktorá následne potom, ako povinný nechal odpojiť elektrinu v dome dala zablokovať SIM karty, v súčasnosti platí za služby a internet v mobile 90 €, pričom internet ani nepoužíva, avšak v prípade vypovedania zmluvy pred skončením doby viazanosti (ešte 18 mesiacov) by jej hrozila vysoká zmluvná pokuta, preto uvedené služby musí ďalej platiť. Ďalej platí elektrinu 50 €, splátky Centru právnej pomoci za oddĺženie vo výške 14 €, nájom vo výške 620 € (155 € na každého člena domácnosti), v ktorom je zahrnutá splátka hypotéky. Na vysvetlenie uviedla na pojednávaní, že ide o hypotéku, ktorú vzal kamarát povinného pán A., pričom ak by nesplácala aj hypotéku, súčasný majiteľ by ich z domu vyhodil. V dome toho času bývajú aj so starou matkou navrhovateľky, pričom úver 6 000 € si vzala aj z toho dôvodu, že si musia hľadať nové bývanie, pretože súčasný majiteľ chce dom predať a z toho zaplatiť hypotéku. Okrem toho poukázala, že má neočakávané výdavky na mal. H. v podobe vyhotovenia zubného strojčeka vo výške 360 €, čo dokladovala dokladmi o zaplatení a raz za rok 20 € za odtlačok chodidiel a náklady na cestu do Banskej Bystrice do ortopedickej ambulancie.

9. Zo správ predchádzajúcich zamestnávateľov povinného súd zistil, že v oboch prípadoch bol pracovný pomer ukončený zo strany povinného, a to z dôvodu buď zlého technického stavu vozidiel, či pokrývaním nákladov z vlastných peňazí, čo sa preukázalo ako nepravdivé (správa od H&H Logistic Slovakia s. r. o. z 10. 7. 2018) alebo z dôvodu, že mu nevyhovoval pracovný čas (B&M Lesná technika s. r. o. z 10. 7. 2018). U súčasného zamestnávateľa pritom taktiež pracuje celý týždeň od nedele do štvrtka, resp. stredy.

10. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 ZKR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 75 ods. 2 ZKR, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

13. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh na výživné pre navrhovateľku je dôvodný iba čiastočne. Súd pri jeho posudzovaní vychádzal zo základného východiska pri určovaní výšky

výživného v súlade s ust. § 62 a nasl. ZKR, a to z povinnosti oboch rodičov podieľať sa na výžive dieťaťa podľa pomeru svojich možností a schopností, zárobkových a majetkových pomerov. Nie je prípustné, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného z rodičov. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, pričom jej plnenie môže mať rôzne formy ako osobná starostlivosť o dieťa, starostlivosť o spoločnú domácnosť, poskytovanie vecných plnení (napr. bývanie) alebo stravovania. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, poskytuje dieťaťu vyživovaciu povinnosť aj vo forme vecných plnení (bývanie, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou.

14. Pre určenie výšky výživného je rozhodujúca životná úroveň každého z rodičov, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že povinný ma vyššiu životnú úroveň ako matka navrhovateľky, pretože osobne sa nestará ani o jedno z dvoch detí, dosahuje spolu s výsluhovým dôchodkom vyšší príjem (zhruba o 250 € viac). Povinný sa síce snažil poukázať na skutočnosť, že je pripravený zabezpečiť starostlivosť oboch svojich detí a za tým účelom si prenajal aj nadštandardne vybavený trojizbový byt s rozlohou 120 m², súd však zistil, že na okresnom súde bol podaný návrh matky navrhovateľky na rozvod manželstva z 4. 6. 2018, z ktorého vyplýva, že matka navrhovateľky musela viackrát volať políciu kvôli násilnému, agresívnemu správaniu povinného, v dôsledku čoho bola tri týždne práceneschopná a voči povinnému sa vedie trestné stíhanie, pretože sa jej vyhrážal zabitím. Po tomto incidente sa povinný odsťahoval z ich spoločnej domácnosti a svoje deti bol navštíviť dvakrát napriek tomu, že sa s ním stretnúť nechceli. Navrhovateľka ho pri druhej návšteve vyhodila z domu zo slovami, že ho už nechce vidieť. aj v dôsledku týchto udalostí navrhovateľka spoločne so svojou sestrou navštevujú psychologickú ambulanciu PhDr. Š.. Aj na základe týchto skutočností považuje súd tvrdenia povinného za účelové. Aj z uvedeného je zjavné, že deti nemajú záujem bývať s povinným a tento záujem neprejavila v priebehu celého konania ani navrhovateľka, ktorá sa na pojednávaní vyjadrila, že s povinným nekomunikuje. Byt si preto prenajal povinný iba pre seba, pričom zobral na seba výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné, pretože nájom predstavuje 450 € mesačne. Povinnému pritom postačoval byt menšieho štandardu. Navyše, uvedený nájom bude platiť až od 1. 10. 2018, preto súd v čase rozhodovania uvedený výdavok, ktorý vznikne v budúcnosti nemohol vziať do úvahy pri posudzovaní majetkových pomerov povinného. Povinný toho času býva u svojho brata v U., pričom neuviedol žiadne náklady spojené s bývaním.

15. Povinný je toho času oddĺžený na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4OdK/160/2018, z 26. 2. 2018, rovnako ako matka navrhovateľky. Napriek tomu, že dosahuje nadpriemerný príjem v porovnaní s priemernou mzdou v Slovenskej republike (954 € za rok 2017), vzal si od príbuzného pôžičku vo výške 5 000 €, pričom nepreukázal, že mu pôžička bola skutočne poskytnutá a taktiež nevedel uviesť ani skutočný dôvod, pre ktorý si potreboval požičať. Povinný uviedol, že pôžičku potreboval z dôvodu nákladov na sťahovanie. Tieto tvrdenia súd považoval za účelové a zavádzajúce, pretože pôžička bola povinnému poskytnutá v júni 2018, pričom sťahoval sa, ako to sám uviedol na pojednávaní, v apríli 2018. Súd vyhodnotil uvedenú pôžičku ako snahu povinného umelo zvyšovať svoje výdavky tak, aby dosahoval navonok nízku životnú úroveň a vyhol sa tak povinnosti platiť výživné v navrhovanej výške. Ak by aj bola pôžička skutočne poskytnutá súd ju považuje za neprimerané riziko, ktoré si bezdôvodne na seba vzal povinný, na ktoré je povinný prihliadnúť v súlade s § 75 ods. 1 ZKR.

16. Povinný tak dosahuje po zohľadnení oprávnených a nevyhnutných výdavkov v sume 671 € vrátane výživného na mal. H. vo výške 50 €, príjem cca. 1 200 €. Súd považoval jeho argumentáciu ohľadom neistoty výšky príjmu do budúcnosti za irelevantnú, pretože príjem rodičov sa posudzuje v stave platnom v čase vyhlásenia rozsudku.

17. V prípade posúdenia výdavkov na strane navrhovateľky mal súd za preukázané, že uvedené výdavky sú reálne a zodpovedajú výdavkom, ktoré navrhovateľka dokladovala výpismi z účtov. Povinný spochybnil výdavky na stužkovú vo výške 50 €, avšak je všeobecne známe, že tieto výdavky sa nedokladujú osobitným spôsobom, pritom ako jeden z rodičov navrhovateľky by mohol a mal mať vedomosť o takýchto výdavkoch ak, ako sám uviedol, bol zodpovedný za chod domácnosti a svoje deti nadovšetko miluje. Okrem toho s uvedenou výškou platieb musia súhlasiť aj rodičia študentov na prípadnom rodičovskom stretnutí, preto ak by mal povinný skutočný záujem o výchovu navrhovateľky, boli by mu tieto výdavky známe. Navrhovateľka uviedla, že každý študent musí prispieť sumou 300 €, pričom ju splácajú v mesačných splátkach po 50 € a každú splátku si zapisuje učiteľka. Súd nemal dôvod pochybovať o výške tohto výdavku aj vzhľadom na to, že od septembra 2018 je navrhovateľka študentkou IV., t. j. maturitného ročníka na strednej škole.

18. Súd síce nemal preukázané navrhovateľkou uvedené výdavky v podobe sporenia na vysokú školu, ide však o výdavok vo výške 100 € mesačne, pričom je odôvodnený predpoklad, že navrhovateľka, keďže absolvuje posledný ročník na strednej škole, bude mať výdavky spojené s uplatnením sa na vysokej škole, či už v podobe poplatku za prihlášku na vysokú školu, absolvovania prijímacích skúšok a s tým spojené náklady, doučovanie a pod. Je teda dôvodné, aby si odkladala mesačne časť z výživného pre výdavky spojené s jej ďalším štúdiom, avšak podľa názoru súdu postačuje na tento účel aj suma 50 € mesačne. Súd pri jej určení vychádzal z toho, že navrhovateľka má dostatok času na prípravu pre štúdium na vysokej škole. Povinný uviedol, že peniaze ohľadom sporenia na vysokú školu pochádzajú od neho a nie od matky navrhovateľky, avšak tieto tvrdenia v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal, ani to nevyplýva z predložených dôkazov, ako aj z výpisov z účtu navrhovateľky. Súd považoval uvedený výdavok v rozsahu 50 € za odôvodnený a pomery povinného rodiča dovoľujú, aby sa podieľal aj na výdavku ohľadom sporenia na vysokú školu. Výdavky navrhovateľky tak predstavujú sumu 361,76 €. K tomu je potrebné prirátat ešte náklady na bývanie vo výške 620 €, ktoré po zohľadnení, že v rodinnom dome bývajú navrhovateľka so svojou sestrou, matkou a starou matkou, predstavujú sumu 155 €. Súd však výdavky na stužkovú považuje za dočasné výdavky, čo zohľadnil vo výdavkoch tak, že celkové výdavky na stužkovú rozdelil na 12 mesiacov, čo predstavuje 25 € mesačne. Mesačné výdavky navrhovateľky tak predstavujú v priemere 450 €.

19. Okresný súd po zhodnotení majetkových pomerov, životnej úrovne ako aj výšky vyživovacej povinnosti povinného voči druhej dcére, dospel k záveru, že je v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch povinného prispievať navrhovateľke výživným v sume 200 € mesačne, pri ktorej prihliadol taktiež na tú skutočnosť, že povinný sa o deti osobne nestará, ani im neposkytuje žiadne vecné plnenia. Výšku takto určeného výživného považuje za primeranú a postačujúcu na úhradu nevyhnutných nákladov navrhovateľky na základné životné potreby ako ja náklady spojené s jej prípravou na budúce povolanie. Povinnému aj po úhrade výživného a všetkých ostatných výdavkov ostanem príjem, ktorý vysoko prevyšuje sumu životného minima. Dlhé výživné, ktoré vzniklo od podania návrhu, povolil súd splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 € spolu s bežným výživným tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd nezapočítal doterajšie platby povinného, ktoré uhradza od mája 2018 na účet navrhovateľky, pretože tak z predložených dôkazov, ako aj z vyjadrenia povinného nebolo preukázané, v akej výške z tejto sumy prispieval na výživu navrhovateľky, pretože jednotlivé platby označil správou pre prijímateľa ako „deti“ alebo „dcéra“, pričom je zrejmé, že povinný má vyživovaciu povinnosť nielen voči navrhovateľke, ale aj voči mal H., ktorej mohol prispievať aj nad rámec súdom určeného výživného. V rozsahu prevyšujúcom výšku priznaného výživného súd návrh zamietol ako nedôvodný.

20. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, pričom nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je potrebné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia Okresnému súdu Žiar nad Hronom. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ďalej len „CSP“) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.